

Haberler > Yazarlar > Akif BEKİ > Görmez Hoca kadar olmak isterdim

Akif Beki

Görmez Hoca kadar olmak isterdim

29 Kasım 2016

Yazdır Yazı Tipi

KONUŞMASINI okuyunca imrendim, hayıflandım, içerledim, utandım...

FETÖ'yle mücadelede adalet ve hakkaniyet çağrısı yapıyordu.

Kendimi nasıl ayıpladım 'şu kadar da olamadım ya' diye.

Gerçi son günlerde aynı duyguyu sık yaşamaya başladım.

AB'den kopan bir Türkiye'nin 3. dünya ülkesi gibi görüneceğini ben de biliyordum.

Ama Başbakan Yardımcısı Mehmet Şimşek kadar filtresiz olamadım.

Lafı dolandırmadan, ağzımı eğip bükmeden olduğu gibi söyleyemedim.

Onun Twitter'daki rahatlığıyla yazamadım, elimi serbest bırakamadım.

En az Şimşek kadar risk almak, allem kallem etmeden dümdüz yazabilmek isterdim, yazamadım ya...

Aynı şekilde idama da karşıydım.

Ama Başbakan Yardımcısı Tuğrul Türkeş kadar otosansürsüz olamadım.

İdam uygulamasının sakıncalarından dem vurmam değil.

Geri getirmenin faydadan çok zarar getireceğini ben de gördüm.

Ancak onun gibi ağızımı doldurarak 'Ben idama karşıyım' cümlesini kuramadım. Kurmayı göze alamadım.

Çok isterdim oysa Tuğrul Türkeş kadar net olabilmeyi, olamadım ya...

Yine...

Referandum sandıkları kurulmadan önce OHAL'in kaldırılması gerektiğini ben de düşündüm.

Ama Başbakan Binali Yıldırım kadar dobra olamadım.

'OHAL altında seçime götürdü derler, dedirtmemek lazım' diyemedim.

Sandığa giderken OHAL'in kaldırılması gerektiğine dair görüşümü, onun gibi yüksek sesle ifade edemedim.

Değil Hürriyet'in manşetinden duyurmak, içsesimi şu kısık köşeden bile duyuramadım.

Fikrimi açıklarken Başbakan Yıldırım kadar rahat olabilmeyi ne çok isterdim halbuki, olamadım ya...

DAHA NELERİ SÖYLEYEMEDİM

Gelelim en çok içime oturan kısma.

FETÖ sanıklarının çoluk çocuğunun da cezalandırılması, rızıklarıyla oynanması, geçim kaynaklarının kesilmesi bana da dokundu.

Ama Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez kadar açık olamadım.

Onun gibi hiçbir kaygı ve endişeye kapılmadan, tam bir huzur ve güven içinde kanaatimi takır takır seslendiremedim

Birkaç mırın kırın ettim, şurasından burasından değindim...

Fakat Görmez Hoca gibi, otosansüre tabi tutmadan vicdanımın hakkını veremedim.

Şunu diyemedim işte:

“Bu yapıyla bir şekilde yolu kesiştiğinde cahil ve masum adımlarla hareket ederek iyi işler yaptığını zannedenler, örgütün akıl hocalarından, proje mimarlarından, kasa ve cüzdanlarından, elebaşlarından ayrı değerlendirilmelidir...”

Diyemedim ki “Bu kişilerin topluma yeniden kazandırılması, karşılarında devletin hakkaniyeti ve mutedil duruşunu bulması son derece önemlidir”...

Diyemedim ki “Bir kimsenin işlediği suçtan dolayı başkaca bir yakınının mağdur edilmesi düşünülemez. Suçlu da olsa hiç kimse açlığa ve yokluğa mahkûm edilemez, rızıkları kesilemez”...

Diyemedim ki “Bu ilkeler hakkın ve hukukun gereği olup, FETÖ’yle mücadelede bu ilkelere riayet edilmesi adaletin yanı sıra toplumsal huzurun tesisi için de elzemdir”...

Görmez Hoca kadar otosansürsüz olabilmeyi bütün kalbimle isterdim, ne ki olamadım ya...

Düşündüğünü, inandığını, hissettiğini, doğru bildiğini yutkunmadan, evirip çevirmeden tok bir sesle söyleyebilmek gibisi yoktur.

Eleştiri gibi nimet, özeleştirisi gibi fazilet yoktur.

Bu lükse sahip olanlara bakıp için için ben hayıflanmayayım da kim hayıflansın.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

